

## ***U Međimurju žive Romi i Neromi ?***

### **Blog**

Posted by:

Objavljeno: 2009/5/27 14:07:13

Ako ste sinoæ gledali dnevnik HTV-a ili jutros prolistali novine, možda vam je za oko zapela vijest o bojkotu nastave u osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ u Pribislavcu. Bojkot nastave nisu organizirali uèenici nego njihovi roditelji. Razlog: psihièko, fizièko i seksualno zlostavljanje njihove djece od strane uèenika Roma. Naime, od oko 350 uèenika te škole njih oko 150 su Romi iz obližnjeg naselja. Roditelji su odluèni: djecu neæe slati u školu dok se iz nje ne iskljuèi grupa Roma- nasilnika koji veæ godinama provode pravi teror nad ostalom djecom.

Prema onome što prenose mediji, ono što je prelilo èašu bilo je navodno i seksualno zlostavljanje jedne uèenice. Šamaranje, udaranje nogom, prijetnje noževima i vatrenim oružjem svakodnevnica je u toj školi. Ako ste tu vijest propustili, pogledajte:

<http://www.vecernji.hr/newsroom/news/croatia/3299010/index.do>

U toku prijepodneva razgovarao sam sa svima koji su ili bi trebali biti uključeni u rješavanje problema: ravnateljem škole, Uredom državne uprave u Međimurskoj županiji, Ministarstvom obrazovanja, športa i znanosti i Pravobraniteljicom za djecu. Stekao sam dojam da su svi svjesni ozbiljnosti problema ali se bojim da æe rješenje tražiti u vatrogasnim mjerama, ugastiti vatru (nagovoriti roditelje da odustanu od bojkota), napustiti zgarište (školu prepustiti da se opet sama snalazi) a uèiniti sve da se piromane niti ne traži a kamoli sankcionira (neæe tražiti uzroke sukoba). Sama èinjenica da Ministarstvo nije u rješavanje problema uključilo Ured državne uprave u Međimurskoj županiji sve do moje intervencije dovoljno govori samo za sebe.

U Međimurju, prema podacima iz popisa stanovništva živi oko 4.500 Roma u 12 zasebnih naselja. Međutim, prema socijalnim podacima njih je u stvarnosti oko 7.000 jer se dio njih te 2001. izjasnilo kao Hrvati. Pripadaju skupini (plemenu) Bajaša i govore jezikom koji je slièan starorumunjskom. Ne razumiju Romano-ship jezik kojim govori ostali dio Romske zajednice u Hrvatskoj a „Ðelem, Ðelem“ nisu prihvatili kao svoju himnu. Iz sjeverne Indije preko Rumunjske na područje Međimurja došli su prije 400 godina. Bavili su se izradom predmeta (posuđa) od drveta i popravcima suđa, kišobrana, brušenjem noževa. Svoja naselja razvili su odvojeno od naselja Hrvata i to na državnom ili uzurpiranom privatnom zemljištu.

Karakteristièno je veoma rano stupanje u brak (djevojèice u 14. ili 15. godini), veliki broj djece u obitelji, tek svako 10. dijete završi osnovnu školu a srednju svaki 50. Pošto su gotove sve kuæe sagrađene bez građevinskih dozvola, formalno ne raspolažu nikakvim nekretninama što æe se pokazati ključnim kod stjecanja prava na veliki broj socijanih primanja. Sve vlasti do danas tolerirale su i ovo bespravnu gradnju i neslanje djece u osnovnu školu nakon 5. razreda samo u želji odražavanja prividnog mira.

Do prije dvadesetak godina suživot Roma i Hrvata na ovom malom prostoru mogao je poslužiti kao dobar primjer međunacionalnih odnosa.

A onda je zapoèeo proces koji danas eskalira na najgrublji naèin i ne vidi mu se kraja.

Uvođenjem prava na rodnu naknadu i nezaposlenim ženama sredinom devedesetih koju su Romi

nazivali „Hrvatska majka“, dječjeg doplatka i nezaposlenim kao i prava na besplatnu zdravstvenu zaštitu na teret države uništeni je bilo koji motiv Romima za zapošljavanje a od rađanje djece razvili su pravi „posao“. Danas obitelj s četvero ili petero djece ostvaruje mjesečne socijane prihode od 5.000 do 6.000 kuna mjesečno.

Prema mojim izračunima 2002. godine u Međimurju je s naslova porodnih naknada, dječjeg doplatka, zdravstvenog osiguranja na teret države i socijalnih pomoći bilo isplaćeno oko 24 milijuna kuna. Od toga iznosa Romi su primili ili je za njih plaćeno 74%. Podsjećam, u strukturi stanovništva oni čine 3,8%. Stvoren je kult nerada !!! Ali, to je samo dio problema.

Prije desetak godina mnoge organizacije koje se bavem ljudskim pravima, među njima i HHO, našle su se u velikom problemu: pitanje izbjeglica i prognanika te prava nacionalnih manjina polako ali sigurno nestajala su iz prioriteta međunarodne zajednice a time i iz izdašnih donacija ili dotacija. Većina međunarodnih organizacija počela se pripremati za odlazak iz Hrvatske. Žarko Puhovski koji je tada vodio HHO sa svojim suradnicima grozničavo je tražio novo područje djelovanja za koje se moglo dobiti međunarodne donacije.

I uhvatio se Roma, točnije navodne diskriminacije učenika u osnovnim školama zbog toga što je dio škola (Mala Subotica, Macinec, Pribislavec) organizirao početne razrede u kojima su bila samo Romska djeca. Uzaludna su bila naša uvjerenja da se ne radi o nacionalnoj diskriminaciji (oni su to proglasili „diskriminacija i segregacija na rasnoj osnovi“) nego činjenici da djeca dolaze u prvi razred osnovne škole bez znanja hrvatskog jezika, higijenskih navika, potrebne discipline da 3-4 sata sjede u klupi....da u tim školama u prvim redovima ima više Roma nego Hrvata, da je s njima potrebno raditi na poseban način i da mješoviti razredi dovode do zaostajanja djece koja u školu dolaze s određenim predznanjem iz vrtića. „Vjesnik“ od 13. prosinca 2001. prenio je moj javni apel da se strasti smire i upozorenje da ova hajka može stvoriti dodatno zategnute odnose Hrvata i Roma u Međimurju. Ništa nije pomoglo.

Tužili su i Županiju, koja s time nije imala nikakve veze i Republiku Hrvatsku Općinskom sudu u Ćakovcu, Županijskom sudu u Ćakovcu, Ustavnom sudu RH, Međunarodnom sudu za ljudska prava u Strasbourg.. Sve tužbe su im odbijene. Više pogledajte na:

<http://www.lesar.info/modules/news/article.php?storyid=307>

Prava hajka vođena nekoliko godina stvorila je kod Roma novi kult. „Od države možete tražiti sve“ i „Nitko vam ništa ne može“.

Romi od države traže da im besplatno u sva naselja dovede vodu, plin, telefon. Da se asfaltiraju prilazni putevi i sve ulice u naseljima. Da se izgrade dječji vrtići. Da roditelji budu oslobođeni plaćanja vrtića. Da ne snose troškove urbanizacije naselja, troškove parcelizacije, da ne moraju plaćati građevinske dozvole i da im se državno zemljište i ono uzurpirano privatno pokloni odnosno da država obešteti vlasnike. Sve besplatno! U Međimurju gdje su prvi samodoprinosi uvedeni ranih šesdesetih godina prošlog stoljeća i gdje je kompletna komunalna infrastruktura razvijena isključivo samodoprinosima građana i visokim cijenama priključaka. Naravno da su ljudi škrgutali zubima i iskazivali nezadovoljstvo. Ali nisu radili velike probleme nadajući se da će sve to pomoći u socijalizaciji Roma. Umjesto socijalizacije Romi su razvili nove oblike kriminala. Od nekada prisutne skitnje, prosjačenja i sitnih krađa po poljima (krupmira) upustili su se u organizirani kriminal švreca ljudima i oružjem, organizirane i velike krađe po poljima, posebno povrća, ne za vlastite potrebe nego za preprodaju. Zabilježeno je nekoliko slučajeva teškog premlaćivanja vlasnika parcela koji su Rome zatekli u krađi. Pokrali ih i prebili. Ljudi su prestali prijavljivati te krađe jer bi nakon prijave našli probušene gume na poljoprivrednim strojevima, razbijene prozore na kućama ili uništene aute u dvorištima.

Razvili su Romi i savršeni sustav lihvarjenja: za posuđenih 500 eura na godinu dana uzimaju punomoći za porodnu naknadu koju uzimaju po godinu dana. Nakon što sam svojedobno zatražio

istrage o tim punomoćima (jedan je došao na poštu po porodne naknade uz 28 punomoći) promijenili su taktiku. Na dan isplate automobilima dovoze „dužnike“ do pošte, vani ih čekaju i uzimaju novac. Jedna me Romkinja svojedobno molila da joj pomognem da tu naknadu više ne dobija. Rekla je da je ona izvor zla u obitelji jer joj muž novac potroši za alkohol a onda nju i djecu tuče.

A djeca vole oponašati starije. „Nitko vam ništa ne može“. U školu ne morate ići jer država samo Romima tolerira nepohađanje osnovne škole. Ako već i idete u školu, najčešće zbog besplatne užine, pod satom možete raditi što vas je volja. Palice i noževi redoviti su rekviziti u njihovim torbama ili džepovima. Sada roditelji u Pribislacu fotografijama svjedoče da su tim rekvizitima dodani i pištolji. Nasrnuti na vršnjaka Hrvata za njih nije problem jer ravnatelj škole to neće nikome prijaviti. Prijetiti pištoljem također nije opasno jer je netko ustanovio da je pištolj bio pokvaren ( izjava jedne majke). Ukoliko pak bi se netko i usudio pokušati istražiti slučajeve nasilaj Roma nad Hrvatima, slijedile bi prijave i pritužbe za segregaciju, diskriminaciju, maltretiranja ....najprije HHO-u pa onda Uredu Europskog centra za prva Roma u Budimpešti, pa onda OECS-u, pa onda Međunarodnom sudu za ljudska prava.

Koliko je stvar otišla daleko pokazuje i slijedeće. U javnim nastupima svi ili gotovo svi lokalni i državni dužnosnici ne usude se reći da u tu školu idu Hrvati i Romi. Kažu:“ Romska i neromska djeca“! Neromska djeca!!! Tako Hrvati u Međimurju postaju Neromi.

Da li je trebalo doći do ovog bojkota nastave da prosvjetna vlast, ali ne samo ona, reagira? I što ako u jesen , na početku nove školske godine u osnovnu školu „Vladimir Nazor“ u Pribislavcu ni u jedan razred neće biti upisan ni jedan učenik Hrvat? Oprostite, Nerom?